

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Cyprianvs Hispaniæ Musa, Et Phoenix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

CYPRIANVS

HISPANIÆ MUSA, ET PHOENIX.

*Maximus ille breui Cyprianus conditur vna,
Ille humili excelsus clauditur hospes humo.
Iudicium, labor, ars, facunda perita rerum,
Vnà adiere virum, quocum obiere simul.*

Huius viri etiam meminerunt Sixtus Senen-
sis, lib. 4. Bibliothecæ sacræ, & Philippus Se-
guinus in Bibliothecâ Cisterciensi M. S. Quo-
rum vltimus asserit quoque illum scripsisse
*Commentaria in Psalmos 57. & 79. Quin & Au-
bertus Miræus his omnibus consentiens, Bi-
bliothecæ suæ Ecclesiasticæ parte 2. c. 79. testa-
tur quoque illum vulgo dictum fuisse, Phœni-
cem Hispaniæ. & extare diserta ipsius Commen-
taria (Compluti & Louanij y. is edita) in Iobum, Isai-
am, Ieremiam, Naum, Matthæi & Ioannis Euangelia
& in Apocalypsim. Præterea, eiusdem de Symbolis
Mosaicis opus diuinum, à studiosis auide expectari.*

Cyprianus Rodriguez, Nucalensis item Mona-
sterij religiosus, facili ac subtili ingenio, fir-
maque memoria præditus; quibus iussultus
alis, faciliè ad omnes disciplinarum huma-
narum atque diuinarum gradus, ac culmen sapi-
entiæ peruenit. Accesserunt par morum graui-
tas atque facilitas, verborum modestia, animi-
que submissio; ac denique in omnibus actio-
nibus prudentia & discretio: quibus excitati
Abbates ordinis, ei uniuersæ congregationis
regimen commiserant, Reformatorem gene-
ralem ordinis creando. Quod munus tanta ges-
sit prudentia, ut omnium expectationi abundè
fatisfecerit. Scripsit autem

Nidulum philosophicum. Vbi de præcipuis to-
tius philosophiæ quæstionibus disserit.

Nidulum theologicum, in quo Theologum a-

gens, plurimas Theologicas difficultates subti-
liter dissoluit.

In Canonem Missæ, librum vnum.

De scriptoribus Hispaniæ, Lib. 1.

Cisterciense chronicon, auctore quodam mo-
nacho eiusdem ordinis conscriptum, asserua-
tur in Bibliotheca Monasterij Alnensis, in 3. ex-
emplaribus diuersis. Sanderus in Bibliotheca
M. S. Belgica. Edidit & anno 1614. Colonia;
typis Bernhadi Gualteri, Cisterciense aliquod
chronicon breue, à se concinnatum, Aubertus
Miræus Decanus Bruxellensis,

Cisterciensis ordinis viri illustres, M. S. S. in Bi-
bliotheca Vltratectina publica. Item, in Aurea-
valle; & alibi. Posterius exemplar sæpè citat
Henriquez in Menologio: prioris verò memi-
nit Sanderus supra, parte 2.

Cisterciensis ordinis constitutiones, definitiones
capitulorum generalium, &c. habentur passim
M. S. S. in monasteriis ordinis quæ iam etiam ty-
pis excusa fuissent, opera Eximij Domini Clau-
dij Chalemot, S. Th. Doctoris, Abbatis de Co-
lumba, nisi mors hominem abstulisset.

Clarevallenses Monachi anonymi plures, opuscu-
la diuersa, non contemnenda, scripto relique-
runt: ex quibus Seguinus, in Bibliotheca sua M.
S. lex profert, hoc ordine:

*Primus scripsit, & in 7. libros digessit, vitam S.
Bernardi; quorum duos posteriores libros ipse auctor
Gallico sermone donauit.*

2. *Librum Guilielmi de Guillailla, de peregrina-
tione hominis. recognouit, in multis correxit, & impri-
mi fecit Parisiis, vt scribit Franciscus de la Croix,
in Bibliotheca Gallica.*

3. *Librum S. Effrem Diaconi Edissana ecclesiæ, de ex-
tremo iudicio, ex Latina in vulgarem linguam tran-
scripsit. Quod opusculum excusum est Parisijs,
anno 1505.*

4. *Vir, vt apparet, sanctæ vitæ, & regularis disci-*

disciplinæ zelator strenuus, *Regulâ sancti Benedicti à Latina in Gallicum sermonem traductam à Reuerendo quondam Patre, Domino Guidone Iuuenale, dum viveret, Sancti Sulpitij Bituricensis Abbate, recognouit, nec non (prout in operis calce legitur) eam epilogo duplici, breuique ac vtili recapitulatione illustrauit.* Liber ita illustratus prodijt Parisijs, anno 1580. apud Hieronymum de Marneff. habeo illum penes me.

Quinta. Eruditione, verbique Dei prædicatione clarus, vt ex scriptis satis colligitur, posteris reliquit, *insigne volumen sermonum doctissimum, de præcipuis festis quæ per totum anni circulum in Ecclesia celebrari solent.* Extrat in Bibliotheca Regalis Montis.

Sexta. Vir doctus & pius, scripsit *Librum, de miraculis quæ in cœnobio Claravallis, & multis alijs locis, diuersis temporibus contigerant.* Eius initium est: fuit in cœnobio Claravallis, Monachus, quidam nomine Renaldus, vir bonæ simplicitatis timens Deum, & retinens innocentiam suam, ab infanzia vsque ad senectam, &c. Hæc Seguinus libro citato, littera M. numeris, 6. 7. 8. 9. 11. & 12. verbo, Monachus.

Claudius de Bece, ex Claravalle, Frigidi Montis in Diœcesi Belluacensi Abbas; vir doctrina, & morum sanctitate insignis, atque in declamandis concionibus ad populum disertus, metro ac profa potens; *edidit quoddam scriptum (carmine) de 12. gradibus humilitatis, quorum Sanctus Benedictus in regula sua meminit.* Ferunt & alia opuscula ab illo exarata, quæ tamen adhuc M. S. latent. Vixit sub Francisco I. & Henrico II. Francorum Regibus. Obijt anno 1553. 13. Iunii. Philippus Seguinus lib. de scriptoribus, ex monumentis Frigidi Montis. Opusculum de 12. gradibus humilitatis in antiquo M. S. repertum, quia valde breue est, hic inferendum duxi: duo decim gradus humilitatis Regulæ S. Benedicti, versibus expressi, per R. Admod. Dominum

Claudium de Bece, Abbatem Frigidi montis.

1. Iudicium Domini semper time, cuncta videntis.
2. Frange voluntatem propriam, penitusque relinque.
3. Subdere maiori in cunctis, & iussa capesse.
4. Quin etiam in duris nunquam patientia desit.
5. Quantumuis secreta, Patri tua crimina prode.
6. Actanquam indignus, quæ sunt abiecta sequaris.
7. Præ cunctis vilem te vox, & cor fateantur.
8. Nil facias, nisi quod communis Regula sentit.
9. Linguam compefcas, breuiter, iustusque loquaris.
10. Nec facile in risum, fatuorum more, feraris.
11. Sit denuò rarus sermo, moderatus, honestus.
12. Omnibus inque locis procliuis respice terram.

Adiungebantur his 6. alij versus, qui dicebantur Abbati huic fuisse familiares, verum, quia illorum substantia his versibus continetur, eos omisi.

Claudius Boucheratius, patria Trecentis, S. Theol. Doctor, Abbas Pontigniacensis 40 qui obiit anno 1613. à Philippo Seguinio scriptoribus Cisterciensibus adscribitur, propter duas orationes quas dicit illum edidisse elegantissimas; vnam in conuentu Abbatum ordinis nostri Cistercij celebrato: alteram de laudibus sancti Patris nostri Bernardi. Idem Seguinus testatur quoque, nihil vnquam tam arduum aut difficile in sacris litteris occurisse, de quo non inter theologos Sorbonicos, subri-

liter & doctè disputauerit. Nihilominus Reuerendissimus Pontigniacensis Abbas modernus, de his à me consultus, rescripsit, nihil planè scriptorum huius viri in Pontigniaco fuisse repertum. Verba eius sunt, in epistola ad me data 2. Februarij, anno 1648. *Nec Claudio Bouche- rat Antepredecessori nostro, quamuis in nostra sacra Theologia facultate Parisiensi Doctore, quidquam operum super fuit; quod si quid memoria mandasset, ut hu- jusce sermè temporis; nihil nos diligentius inquirentes fessisset.* Hæc ille. Epistolam integram vide supra in capite huius operis.

Claudius de Bronseval, Religiosus Claræval- lensis, scripsit Librum aliquem moralem, per formam Dialogi, inter patrem & filium, qui M. S. anno 1544. seruatur in Monasterio Laudensi, iuxta Iofulas, Flandriæ Gallicanæ ciuitatem.

Ant. Sanderus in Bibliothecâ M. S. Belgicâ, parte 2.

*Claudius Chal. mot, sacra Theologiæ Doctore Parisiensis, ordinem nostrum professus in Caroli loco, aliquamdiu ibidem Priorem egit. Postmodum Prior quoque Regalis Montis, cœnobij strictioris obseruantia; ac tandem nuper anno 1648. Abbas creatus fuit religiosissimi cœnobij de Columbâ, eiusdem obseruantia; in Diœcesi Bituricensi. Vir non minus humanitate & zelo Ordinis, quam variâ eruditione præditus, & rerum agendarum peritiâ insignis, ut indubitatum faciunt fidem plures ipsius litteræ, quibus me honorare dignatus est. Scripsit, *Ser- uium Sanctorum ordinis nostri.* Parisijs excusam.*

Scripsit & Annales Cistercienses, duobus tomis distinctos, in quibus plura habet particularia, ordi- nem concernentia, alijs omnibus scriptoribus incognita; nominatim, diffinitiones & constitutiones omnes vniuersorum capitulorum generalium, ad præsentem vsque annum. Opus hoc nondum excusum est, excudendum tamen speratur. Præterea, anno 1649. incumbibat,

scriptioni historia Ecclesiastica gallicana, parabatque editionem quorundam operum Venerabilis Petri Cantorii, doctissimis suis annotationibus illustratorum, sed à morte præuentus, vltimam manusijs adhibere non potuit: intellexi namque illum iam faciliè à biennio defunctum.

Relationes Eximij Domini Iosephi Arnolfini S. Theol. Doctore Sorbonici, & Ven. Domini Placidi Perit, Religiosi Castellionensis, Procuratoris collegij Bernardinorum Parisijs. Huic prædicto viro plures debeo scriptores Ordinis, per diuersa Galliæ Monasteria collectos.

Claudius de Corbye, Chalifij, seu, Caroli loci alumnus; vir litterarum sacrarum studiosus sedulus, & in scholasticâ ac peripateticorum Doctrina multum eruditus; collegit in vnum volumen, Flores siue, sententias epistolarum Sanctorum Patrum, Gregorij, Ambrosij, Hieronymi, & Augustini. Extat in Caroli loco, solebatque valdè esse familiaris Philippo Seguino, ut ipsemet testatur in sua Bibliotheca M. S.

Scripsit insuper, quædam commentaria in psalterium, sed imperfecte, vix potè quæ (immutata morte præuentus) ad finem perducere non potuit. Vixit anno Domini 1556. Seguinus eiusdem cœnobij Religiosus, loco citato.

Claudius Thomas Grazilier, Religiosus Ordinis Cisterciensis, composuit librum tituli sequentis: Intretiens de Dieu, & de l' Ame, selon le Cantique de cantiques, diuisez en deux liures, le premier, pour l' Ame fidelle, le second, pour l' Ame pecheresse. Liber conscriptus est per formam dialogi, inter Deum, animam, & ipsius Sodales, sub nominibus, filiarum Sion & Hierusalem: conformiter textui. Impressi à Autun. in 4º. anno 1651.

Bibliographia Parisiana, anni eiusdem.

Claudius Verard, Clarævallis Monachus, ex Latino in Gallicum sermonem transtulit, librum
Sancti

Sancti Bernardi, de modo diligendi Deum, imprimi-
que curavit Parisijs, apud Nicolaum Barbeu,
anno 1542. Idem liber postea iterum traductus
fuit anno 1564. à Ioanne Cogneu, Doctore
Theologo, de quo infra, in suo loco. Franciscus de
la Croix, in Bibliotheca Gallica, & Seguinus
supra.

Collationes Patrum Ordinis Cisterciensis, extant
M. S. in Monasterio loci Sancti Bernardi, ad
Scaldum, iuxta Antuerpiam, in codice antiquo
ex pergamento, in folio. Habeo & penes me
eiusdem libri copiam, ad iam dictum exemplar
transcriptam. Porro liber est in 6. distinctiones
subdiuisus, in plurimis coincidens cum Exordio
ordinis Cisterciensis; attamen in nonnullis adhuc
hiac inde, maximè in 2. distinctionibus postre-
mis, ab eodem discrepans. Scriptus autem est à
religioso quodam Clara-vallensi, qui vixit tem-
pore Petri, 8. Abbatis Clara-vallensis, & War-
nerij eius successoris; nouitque aliquot adhuc
ex discipulis Sancti Bernardi.

Primum colligo ex cap. 10. distinctiones pri-
mæ, ubi sic lego: Si quem verò mouet, quod Clara-
vallensium tantum, & non etiam Cisterciensium se-
niorum, mentionem fecimus, nouerit nos, ut Ecclesia
Clara-vallis alumnos, nostrorum seniorum sacra studia
familiarius & efficacius inuestigare potuisse. Nec ea
qua de paucorum syncera conuersatione, seu felici con-
summatione, ad absolutionem sponsonis nostre descrip-
simus, innumerabilium seruorum Dei, qui tam in Ci-
stercio, quam in vniuersitate sacri ordinis, spirituales a-
gones viriliter desudarunt, præiudicare sanctitati.

Secundum & tertium habeo ex cap. 9. & vl-
timo, distinctiones 6. ubi ad litteram habentur
sequentia: Caterum postquam Clara illa Vallis pri-
mum & clarissimum Abbatem suum, post vnum & 30.
annos, ad superni Imperatoris transmisit palatium, vt
iam tantò esset potentior ad subueniendum, quando sum-
ma Maiestati faciem vicinius contemplaretur, per san-
ctos successores eius (de quorum virtutibus, superius ali-

qua comprehendimus) sancta religionis vigor conserua-
tus, in eadem gloriosa domo, illibatus durauit; sicut etiã
temporibus venerabilis ac Deo digni viri, Domini Petri,
eiusque successoris Domini V. Warnerij, postea Lingonen-
sis Episcopi, diuina fauente gratiã, nobis probare concef-
sum est. Testis enim nobis est Deus, quia cum in Clara-
valle disciplinis claustralibus, & sacri ordinis obseruan-
tijs subditi essemus, tantum ibi religionis & grauitatis,
tantumque puritatis & honestatis vidimus, vt sepius in
gratia Dei exultantes, diceremus in cordibus nostris:
Quia si ipse legislator noster Beatissimus Pater Benedi-
ctus (cuius regulam professi sumus) in carne viueret, &
per se ipsum sanctum illum conuentum regeret, distri-
ctius sacri ordinis instituta in loco illo obseruari non po-
tuissent. Incuria nempe, vel leuitas, seu dissolutio, qua est
ruina ordinis, locum ibi penitus non habebant, sed ver-
nantium virtutum, fraternaque charitatis amulatio ibi
sancta vigeat; quodque magis mirum est, ad hæc singu-
los austeriori aliqua castigatione cogere. Prælati opus
non erat, quia quasi hereditaria suscepsione ad se trans-
missum tenebat sancta illa congregatio, vitia declinare,
& virtutibus operam dare. Vidimus etiam ibi ex disci-
pulis Sancti Bernardi, Seniores morum grauitate, reli-
gionis integritate, prudentia, & simplicitate reueren-
dos, beate memorie, Dominum Gerardum Priorem; Do-
minum Gaufridum eiusdem sancti viri Notarium, plu-
rimumque ab eo dilectum; Dominum Hugonem de Monte
felici; Dominum Petrum Cathalaunensem; ceterosque
tam Monachos quam conuersos, qui à temporibus Beati
viri, vsque ad nostram ætatem perdurantes, & exem-
plum seruoris & deuotionis reliquo corpori sancta illius
fraternitatis effecti, facile in sua amabili conuersatione
monstrabant, quanta perfectionis plenitudo in Clara-
valle primis diebus effulserit. &c. Hæc omnia Au-
thor harum collationum. Ex quibus etiam
colligere licet, illum, dum librum hunc scrip-
sit, aut saltem compleuit, non habitasse am-
plius in Clara-valle, sed ad aliud quodpiam
Monasterium fuisse transmissum. Plura alia
habentur in hoc libro saluberrima docu-
menta,

menta, ad eò vt mirum sit, hanc hætenus (com-
muni ordinis bono) non fuisse publicatum.

Complutense ordinis nostri celeberrimum
collegium, ex quo magnus ille prædijt Cypria-
nus Huergensis, plurimos alios protulit cele-
berrimos doctores, æternâ memoriâ dignissi-
mos, præter illos quos diuersis locis tam in Bi-
bliothecâ quam in hoc appendice recensuimus,
tamen si nulla fortè hætenus opera publicaue-
rint; inter quos eminent, magister *Gregorius*
Saenz. Morerolensis monachus, & magister
Athanasius de Cacho Supereratenfis cœnobij mo-
nachus, & Frater germanus *Dionisij de Cacho* (de
quo in Bibliothecâ) quorum scripta tamen si
nondum prælo subiecta sint, tamen plurimum
desiderantur, & à Professoribus publicis passim
citantur cum laude, & veneratione, vt etiam
scripta ipsius *Dionisij* memorati. Teste Rela-
tore nostro supra citato, *Ildefonso Perez*.

Conganus Abbas Surienfis, Ordinis Cisterciens-
fis in Hyberniâ vir Religione, & doctrinâ cla-
rus, iisdemque titulis sancto Patri Bernardo
charus, collegit gesta *Sancti Malachia Archiepiscopi*
Hybernia, quæ postea Sancto Bernardo transmittens,
eidem author fuit, vt eandem materiam
resumens, fufius pertractaret, cum hoc instan-
tius tam suo, quam totius congregationis Hy-
berniæ nomine, humanissimis literis expetisset. *La-*
cobus Waræus Hybernus, lib. de Episcopati-
bus *Lageniæ*, & *Monasterijs Cisterciensium* in
Hyberniâ, *Balaus* de scriptoribus *Britanniæ*,
cent. 14. nu. 86. & relatio *M. S. Eximij Domini*
Claudij Chalemor, ex *Regali Monte* ad me
missa. Imo vt cunq; etiam colligitur ex præfa-
tione *Sancti Bernardi* ad vitam *Sancti Mala-*
chiae, in quâ Sanctus Pater hunc *Conganum*
ita alloquitur, (rationem reddens cur ipse ag-
gressus fuerit scriptionem vitæ *Sancti Mala-*
chiae;) *Tu id mihi Abbas Congane iniungis, Reueren-*
dus frater & dulcis amicus meus, ac socum pariter (vt

ex Hybernia scribis) vestra illa omnis Ecclesia sancto-
rum; libens obediò, præsertim quod non eloquium exigi-
tis, sed narrationem: dabo verò operam, vt ea sit pura
& luculenta, deuotos informans, fastidiosos non onerans.
Sanè narrationis veritas secura apud me est, inti-
mata à vobis, haud alia proculdubio protestantibus,
quam qua certissimè comperta sunt vobis. Hæc Ber-
nardus. Floruit Conganus 1150.

Conradus Cardinalis, natione Germanus Egi-
nonis, seu Egonis, Comitibus de *Seynâ Fursten-*
bergh, &c. ex *Agnete Zeringiæ Ducatus hære-*
de, filius; frater autem *Comitis Eginonis de*
Fribourg; primum *Religiosus Villariensis* in
Brabantia, deinde eiusdem loci, tum *Claræval-*
lis, ac postea *Cisterciensis cœnobij* successiue
Abbas; vir litterarum scientiâ, morumque ho-
nestate & vitæ sanctimoniâ clarissimis; qui an-
no 1219 ab *Honorio 3. Pontifice*, *Episcopus*
Portuensis, & *Sanctæ Rufinæ* creatus *Cardina-*
lis, eiusdem Pontificis autoritate varias lega-
tiones obiit: in *Gallias* contra *Albigenses*; per
Italiam, & *Hispaniam*, pro subsidio terræ san-
ctæ: ac tandem etiam sub *Gregorio 9. pei Ger-*
maniam; in qua legatione *Colonix Concilium*
celebrans, *Sancti Engelberti Archiepiscopi* &
martyris interfectores anathemate percussit,
multaque ad Clerum sp. cœntia decreuit, maxime con-
tra *simoniacos & concubinarios*. *Moguntia* item
eodem anno 14. Idus Decembris, *Synodum*
pro *Cleri reformatione* celebravit, & motum
corruptelas plurimas emendauit. *Bononiæ* itè
in *Italia*, *PP. Dominicanorum ordinem* noui-
ter exortum, autoritate *Apostolicâ* approba-
uit, & quantum potuit, tota vitâ suâ promouit.

Exant eius *Constitutiones*, quas in *Germania pro*
Cleri reformatione condidit, apud *Bzouium* in *An-*
nalibus Ecclesiasticis & in libro *Conciliorum*
Prouincialium Colonensium. Item apud
Henriquez, lib. 1. fasciculi, in eius vitâ. Vide
etiam tom. 3. *Conciliorum*,

Reue-

Reuerendissimus Angelus Manriquez Pacis Augustæ Episcopus, in annotationibus ad Philippi Seguinii Bibliothecam, quas anno 1648. ad me misit, asserit, Conradum hunc etiam scripsisse *Tractatum*, seu, *Libellum*, de erroribus Albigensium, ad Abbates in capitulo congregatos apud Cistercium, de quo Cæsarius in dialogis, dist. 5. cap. 21. de hoc Conrado referunt Chronicon Brabantæ, Cantipratanus lib. Apum, & alij plures, quod dum noctu studijs incumberet, digiti manuum eius instar candelarum lucerent. Vide de hoc etiam Henriquez in Menologio, 3. Septembris & longelinum in Purpura sancti Bernardi, ubi bene refellunt Arnoldum Wyon, & quosdam alios scriptores, confundentes hunc Conradum cum alio Conrado Bauaro, Religioso Claravallensi, & S. R. E. Cardinale.

Conradus, *Fontis salutis*, in Germaniâ, monachus, vitæ in diuinis scripturis, & theologiâ scholasticâ nobiliter eruditus, & in sæcularibus quoque litteris non vulgariter versatus, scripto reliquit,

Commentaria perpetua in 4. libros Sententiarum, elegantia & doctissima, teste Guilielamo Eilegrenio, Lib. de Scriptoribus orthodoxis.

Item, 4. tomos concionum, super Dominicas & Festa totius anni, stylo eleganti, & materia insignes, qui vulgo vocari solent, Sermones sacri, ut scribit Seguinus in Bibliotheca sua M. S. Denique

Librum de dotibus anime. Possuinus, in apparatu, Eilegrenius supra, Conradus Gesnerus, & Seguinus. Qui tamen in eo corrigendus est, quod ex hoc Conrado duos faciat, distinguens Conradum theologum à concionatore Floruit circa ann. 1390. Quem specialiter scribit Eilegrenius fuisse Philosophum clarum, Rhetorem insignem, & suæ ætatis subtilissimum sacrarum scripturarum Interpretem. Huius, primus Sententiarum, dictus viator, per scrutinum Sacræ Bibliothecæ Ord. Cist.

Scripturæ &c. solebat seruari apud minores Gandenses, teste Bunderio in Indice.

Conradus Fossor vulgo, Reutter, patria Norddingensis, Abbas 25. Cœnobij Cæsariensis, vulgò *Keyfersheym*, circa Dano vberdam urbem Imperialem, theologus ac Philosophus fuit insignis, ac legum tam Ciuiliū, quam pontificiarum, eximiè gnarus, nec non & poëta laureatus: cuius extant *subtilissima poemata* (titulo, *Mortilogij*) Augustæ Vindelicorum anno 1508. impressa. Cætera M. S. In monasterio asseruati solebant. De hoc scribit Gaspar Bruschius, se anno 1539. vidisse hunc iam senem, ac audiuisse de omni disciplinarum genere tam egregiè differentem, & tot optimorum versuum, ex veteribus poëtis desumptorum, discursus memoriter recitantem, ut mirari satis non posset, tam Reuerendi ac eruditi senis memoriam. Obijt anno 1540. cui tale positum fuit epitaphium:

Conradus Fossor, venerandus & vilius Abbas,
Corporis hic humili mole quiesco mei,
Quique valens, facili ludibam carmine sæpè,
Et noram veteres, historiasque nouas.
Quidquid & in sacris scriptum fuit vndique librè,
Quidquid iura docent, & medicina potest.
Per multos annos, mea cura huic præfuit edi,
Sed pulchra domus profuit illa quoque.
Tu quicumque istac transis studiose Viator,
Quæso, optes anima mitia facta mea.

Conradus, cœnobij de Heghenâ, vulgò, *Hequâ*, alias, *Aulesburgh*, in Hassiâ, monachus, ex claro Baronum sanguine procreatus, vir litterarum scientia, spiritus puritate, & miraculorum gratia illustris, ut ostendit Henriquez in Menologio, 1. Iunij:

Scripsit varia, quorum intuitu à diuersis authoribus vocatur, *Scriptor nobilis*, ex quibus tamen nihil hæctenus potui assequi, præter

L

Gram-

Grammaticalia quadam opuscula, quæ cum tanto olim scholarum totius Germaniæ applausu accepta fuerunt, ut passim Authori *Archigrammaticæ* nomen imponeretur, teste Ioanne Ditmaro, in historia Campensi, quam edidit (paucis mutatis) Longelinus, in notitijs Abbatiarum Ord. Cisterc. Huius etiam meminerunt Petrus Cratopolius, lib. de Episcopis Germaniæ, & Arnoldus Wion, ligni vitæ cap. 47. Hic quoque putatur fuisse ille Mr. Conradus, concionator B. Elizabethæ Landgraviæ Hassiæ, qui vitam eius conscripsit, quam compendiauit Theodoricus de Thuringia Ord. Præd. Qui præterea unâ cum Remundo Abbate Ebribacensi Ord. Cisterc. & Sifrido Archiepiscopo Moguntino, Romam scripsit examinationem vitæ & miraculorum eiusdem Sanctæ Elizabeth, cuius descriptionis meminit Molanus in Annot. ad Vlnardum, 19. Nouembri.

Cæterum monasterium de *Heyna*, nunc coniunctum esse monasterio Veteris Montis, unâ cum vsu Pontificalium, &c. scriptis nuper ad me litteris, intimaui Reuerendissimus Veteris Montis Abbas, Ioannes Blanchenberg, S. Theol. Doctor, qui pariter mentionem faciens huius nostri Conrati, vocat illum *Scriptorem nobilissimum*. Ut mirum sit, potuisse esse ignotum Seguino ordinis nostri scriptori tam exacto, nisi forte hunc intelligat, quem authorem facit concionum sacrarum & distinguit à Conrado Theologo, ut supra vidimus, in Conrado Fontis Salutis Monacho.

Conradus Leontorius, vulgariter, de *Leonbergh*, monachus clarissimi cœnobij Mulbrunnensis, in Diocesi Spirensi, ac Ducatu Wirtenburgico, philosophus ac poëta excellens, nec non & trium principalium linguarum peritus, (teste Trithemio,) scripsit varia tam prosa, quam metra, ex quibus extant.

Kolumen magnum epistolarum.

Orationum, varij argumenti, lib. 1.

Diuersorum carminum, lib. 1.

Denique & *Nota ad privilegia ordinis nostri*, à *Ioanne Cistercij Abbate publicata* quæ sæpè citantur à Reuerendissimo Manriquez, in annalibus suis. Vide illum tomo 1. folio 76. Eandem quoque notarum meminit Reuerendissimus Veteris Montis, in litteris suis ad me datis 18. Octobris, anni 1648. Hunc quoque Authorem Bibliothecæ suæ adscripsit Conradus Gelnertus, ex Trithemio. Porro, Mulbrunnense Monasterium superiori sæculo à Lutheranis occupatum, & in seminarium ministrorum conuersum, nuper anno 1630. auctoritate Cæsareâ (expulsiis ministris Lutheranis) ordini Cisterciensi fuit restitutum, eique præfectus Abbas R. Dominus Chrystophorus Schaller, religiosus Monasterij Lucellensis, in Alsatia, vir pietate & doctrina clarus, cui postea successit Bernardinus Buchinger, vir Prædecessori suo dignissimus, qui scriptis suis hoc opus etiam honorauit, ut supra vidimus, littera B.

Cornelius Pelusius, Calaber, S. Theol. Doctor, monachus S. Ioannis in Flore, seu, Florentis, ord. Cisterc. scripsit:

De monasterijs Cisterciensibus Regni Neapolitani, lib. vnum.

Item, *Vitam insignem cuiusdam religiosi sanctitate illustri eiusdem cœnobij S. Ioannis*, quæ M. S. extat apud Reuerendissimum Vghellum, Romæ.

D.

D *Amianus Tomariensis in Lusitania*, Prior, & Præfectus generalis ordinis militaris Cisterciensis, de Christo, edidit Vlissiponæ lingua vulgari *Constitutiones, & privilegia eiusdem ordinis*. Longelinus in notitijs cœnobiorum Ord. Cisterc. lib. 10. fol. 11.

Daniel,